

MUUTAMA HETKI

[ETUSIVU](#) [BLOGI](#) [INFO](#) [AIHEET >](#) [ARKISTO](#)

ELÄMÄÄ, FIILISTELY, LIFESTYLE, MATKAILU, TYÖ, VALOKUVA

PORTUGALIN HELMI – Soalheiro viinitila

Olin kuumissani ja väsynyt, minulla oli kuitenkin kuvattavana vielä yksi ihminen siihen iltapäivään. Piti kommunikoida englanniksi, ei olisi yhtään kiinno – mutta laitoin tsemppivaihteen päälle, hymyn kasvoille ja höpöttelin mukavia. Kysyin *Soalheiron* viinitilan pitäjältä milloin heillä on sadonkorjuu, kerroin haaveistani päästä seuraamaan äksöniä ja seuraavaksi kuulin **Luísin** sanovan *"You should come!"*

Sadonkorjuuseen oli pari viikkoa, muutaman päivän päästä löysin lentoliput sähköpostistani ja päädyin Pohjois-Portugaliin tallentamaan Soalheiron 20 vuoden sadonkorjuuta. Istun parhaillaan viinitilan *tasting*-huoneessa, edessäni maisema Espanjan puoleisille vuorille, pöydällä ties monesko lasi kuohu mieli lämmin ja huomenna olen kotona.

Mittari näytti *202km/h* kun Luís ajelutti minua ja venäläisiä sommeliereja *Portosta Melgaçoon*. Vauhtisokeus iski päälle ja *180km/h* alkoi tuntua normaalil vielä siinä vaiheessa tiennyt, että kaahailusta tulisi koko reissun kestävä vitsi. Moottoritie vaihtui taajamaan ja *70km/h* alueella *120km/h* tuntui aivan älyttömältä. Silmät suljin kuitenkin vasta, kun viimeisenä iltana ajoimme vuorille ja *100km/h* serpentiiniellä sai nauramaan hysteerisesti kuoleman ja e

rajamailla. Aina kun auto pysähtyi, huokaisimme helpotuksesta, kuin huvipuiston laitteen kierroksen loputtua. Huokailujemme ja minun *“Oh my God, you like a maniac!!!”* lomassa Luís tokaisi *“I only do this, so you can get the relaxation feeling after and really, really enjoy life!”*

Koska en kuollut, voin kertoa, että ajomatkat Luísin kanssa olivat täynnä naurua, älytöntä musiikkia – muun muassa *Backstreet Boyseja* liikenneympyräs hän ajoi täysiä kolme kertaa ympäri ennen kuin poistui siitä. Suurin osa täällä ei puhu englantia, mutta seuranani on ollut *Josh* jenkeistä (vapaaehtoiset sadonkorjuun ajan), Luísin tuttu viinialalta Georgiasta ja samoin eräs työharjoittelija niiltä seuduilta. Itse tiimin kanssa kommunikointi on tapahtunut sa kerrallaan, arvaamalla ja elekielellä, muutamia kielitaitoisia lukuunottamatta. Periaatteessa englantia ei tarvita, olen tehnyt täällä dokumentaarista kuvaamista ja tallentanut asioita niin kuin ne ovat. En ohjaa ja jos haluan jonkun pysähtyvän hetkeksi; **STOP!** karjaistuna toimii kielellä kuin kielellä.

Tämä työmatka jää mieleen ehkä juuri siksi, että tänne päätyminen oli kiinni vain siitä, että avasin suuni ja sen vuoksi pääsin toteuttamaan yhden pienet unelman. Tämä työmatka jää mieleen myös siksi, että Luís kutsui minut tänne, näkemättä yhtään kuvaani. Kymmenen minuuttia kohtaamisemme jälkeen hän sanoi *“No need for pictures, I like you.”* Tämä matka jää mieleen, koska minua on kohdeltu kuin VIP-vierasta. Mieleenpainuvimmat syyt ovat kuitenkin tunnelma, lämpö ja huumori. Olen päässyt neljän päivän aikana Soalheiron viinitilan sadonkorjuuajan hektiseen arkeen kiinni, minut on otettu osaksi työskentelyäni on ihmetelty (kun en ohjaa kuvattavia, vaan tallennan tilanteita niin kuin ne ovat), olen ollut hyväntahtoisten vitsien kohde, minulla on ollut hyvin tervetullut olo. Olen istunut useita lounaita, välipaloja ja päivällisiä tiimin kanssa ja huomannut kuinka taustalla ohi lipuvien turistien silmistä pais halu olla mukana. Olen etuoikeutettu. Olen vierailut lukuisilla viinitiloilla työni kautta, mutta en ole koskaan päässyt takahuoneeseen. Istun kertakäyttö pöytäliinan ja keikkuvan tuolin ääressä, syvällä ylpeydellä.

Kun päätin lähteä tänne (sekunnissa), tiesin mitä minulta odotetaan, mutta käytännöstä en tiennyt mitään. Luotin sokeasti Luísin *“Things will work out!”* fraasiin ja se on kannattanut. Hän on noutanut minut, kuten on edellisenä iltana sovittu. Olen saanut hyöriä miten haluan ja pyytää mitä haluan. Suunnitelmia on paljon, osa toteutuu, osa ei. Hetkessä eläminen on täällä avainsana. Eilen suunnitelmana oli, että Josh ajaa minut Portoon lentokentällä aamulla hän ilmoitti, että jääkin tänne ja äsken Luís tuli luokseni kertoen *“When I heard the news, I changed my whole life completely. I will drive you to Port*

Mielenkiintoinen, antoisa matka. Olen aina välillä ymmälläni siitä, minne intohimoni valokuvien parissa minua viekään. Palaan kotiin haikein mielen, he heipat tiimille, joka oli perheeni muutaman päivän ajan. Ihmettelen jälleen omaa pienuutta – kohtaloa, joka vie meidät tiettyyn ympäristöön, tiettyyn he Kenties palaan jonain päivänä ja osallistun itse rypäleiden poimintaan ja mehun tuottamiseen. Kun pari viikkoa sitten olin kuvannut Luísin ja hyppäsin autoon, en ollut enää väsynyt. Nauroin ja liki kiljuin ratissa. Sellaista on unelmien toteuttaminen – niistä saa virtaa.

Luís kävi hetki sitten kertomassa työpisteelläni, että lähdemme pian. Lopuksi hän kommentoi *“Nice music! – Of course not as good as mine.”* On aika hyvä it has been a huge pleasure.

In vino veritas. <3

19.9.2019 | 2 KOMMENTIT

10.9.2019

BONUSPAPPA VANHEMPAINILLASSA

Kai ei muutama vuosi sitten varmasti ajatellut osallistuvansa ensimmäisenä vanhempainiltanaan suoraan kolmosluokkalaisten sellaiseen, mutta...

25.9.2019

KIREÄ NAAMA

Pelkkien kasvojen rentoutus on kuin nopea ohituskaista. Kun haluaa pikaista helpotusta, ei kannata ajatella...

Voisit tykätä

**MUOVAAVAT MUOTOILIJAT – Anni
Paunila / Asavi Ceramics**

22.9.2018

BIG LOVE BYE BYE

11.3.2015

PILEMASIS

2.10.2015

Kommentit

Emma

Vau! Varmasti hieno reissu.

20.9.2019

Raitu

Kuulostaa aivan mahtavalta paikalta ja hyvältä työkeikalta!

20.9.2019

Your email address will not be published. Required fields are marked *

Kirjoita kommenttisi tähän..

Your name *

Email address *

Save my name, email, and website in this browser for the next time I comment.

LÄHETÄ

Valokuvaajan lifestyleblogi – © 2019